

РОСІЙСЬКА АРМІЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ У НАДДНІСТРЯНЩИНІ

Тираспіль. — Пресовий центр Наддністрянщини повідомив, що, не зважаючи на домовленість про припинення вогню, у вівторок, 14-го липня, в годині 9:20 вечора молдовські війська обстріляли місто Бендери з мінометів, кулеметів та інших видів зброї. Загинув один чоловік і три особи були поранені.

В той самий день офіцери 14-ї гвардійської російської армії звернулися до Президента Росії Бориса Єльцина з відкритим листом, у якому просять не виводити армію з Молдови, оскільки це призведе до нового драматичного розвитку подій та ще більших людських жертв і генотиду. Офіцери пишуть, що у Придністров'ї переважна більшість населення становлять росія-

ни, тому вони, офіцери, не можуть зрадити свій народ і не залишать Придністров'я до того часу, поки конфлікт не буде врегульовано мирним шляхом. У Придністров'ї збирають підписи і серед населення під проханням не виводити 14-ту армію з Молдови. Вже зібрано понад 100,000 підписів.

БОГОСЛУЖЕННЯ ЗА ПОЛЯГЛИХ

Лігайтон, Па. — Тут у 48-му річницю бою 1-ї Української Дивізії УНА під Бродами у неділю, 26-го липня, на Оселі ім. Ольжича о год. 10:30 ранку буде відправлена Служба Божя за поляглих в цьому бою. Службу Богу відправити учасник бою і капелан Дивізії о. Богдан Левицький.

Департамент юстиції оспорує права суду

Вашінгтон. — В четвер, 16-го липня, Департамент юстиції З'єднаних Штатів Америки заявив, що федеральний апеляційний суд не має права розпочати переслідування з приводу того, на якій підставі Івана Дем'янюка було депортовано зі ЗСА до Ізраїля.

Апеляційний суд у травні ц.р. звернувся до міністерства юстиції з вимогою відкрити документи, що стосуються справи Дем'янюка. Суд прийшов до висновку, що це до того, як Дем'янюка було депортовано в Ізраїль як „Івана Грозного“, колишнього охоронця в концентracіях Треблінки, Департамент юстиції має відомості про те, що справжній

„Іван Грозний“ — цілком інша людина. Як відомо, Дем'янюка в Ізраїлі було засуджено до смертної кари. Однак у процесі відклику його адвокати знайшли в архівах колишнього Советського Союзу документи, які свідчать, що охоронцем „Іваном Грозним“ був Іван Марченко.

Тим часом Дем'янюк чекає в Ізраїлі розгляду відклику. Більшість діячів юстиції, які аналізують цю справу, годяться в тому, що оголошену Дем'янюкові смертну кару скасують, оскільки вже є неможливо зignorувати того факту, що він і „Іван Грозний“ — різні люди.

Виробляють проект закону про Уряд

Київ (УНІАР). — Тут 14-го липня під головуванням прем'єр-міністра України Вітольда Фокіна відбулося чергове засідання Кабінету Міністрів. В центрі порядку денного було питання підготовки проекту закону про Кабінет Міністрів України.

Документ визначає порядок формування Уряду, регулює його відносини з ВР і Президентом. Принципове значення для забезпечення ефективної реалізації Кабінетом Міністрів своїх повноважень має положення про неприпустимість втручання в його діяльність будь-яких органів у питаннях, які належать до виключної компетенції Уряду. Під час обговорення висловлено багато зауважень до законопроекту. Його треба допрацювати.

До складу групи, яка займатиметься цим, вирішено включити ряд міністрів. Друге читання проекту намічено на середину серпня. Кабінет Міністрів розглянув питання про розподіл обов'язків між керівництвом уряду та про орієнтований план праці на друге півріччя.

ВИСТУП Ю. ХАРЕНКА

Нью Йорк. (І.Стецура). — Скрипаль Юрій Харук, член відомого струнного квартету ім. Леонтовича, виступить як соліст в концерті Шосона на фестивалі „Мюзік тавентен“ у Фоллс Вільдс, Конн., в неділю, 26-го липня, о год. 3-й по полудні, заступаючи славного американського скрипала Еріка Фрідмана.

Правила дорожнього руху набудуть світових стандартів

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 10-го липня, в головному управлінні державної автоінспекції міністерства внутрішніх справ України відбулося засідання спеціальної групи в справі нових правил дорожнього руху. На засіданні обговорювалися концепції нових правил.

Учасники засідання вирішили, що Україна повинна

мати такі правила дорожнього руху, які врахували б усі вимоги конвенції про міжнародний дорожній рух і особливості практики останнього десятиріччя. Схвалено основні принципи, вкладені в новий кодекс водіїв і пішоходів. Вирішено винести його на всенародне обговорення, оприлюднивши в газетах.

КИТАЙСЬКЕ АГЕНСТВО СІНГУА повідомило, що вперше в історії національного літакобудування Китай підписав контракт з американськими компаніями на доставу чотирьох великих пасажирських літаків типу МД-82. Літак цього типу може здійснювати безпосередні перелети на віддалі до 4,850 кілометрів. Він обходиться для Китаю значно дешевше, ніж його аналоги в ЗСА, оскільки китайські робітники дістають набагато меншу платню. Починаючи з 1985 року, коли в Шангаї вступило в дію збудоване при допомозі корпорації Мек Донелл-Датлас летюське підприємство, Китай збудував уже 28 літаків МД-82.

В. ФОКІН ЗУСТРІВСЯ З ВИБОРЦЯМИ

Київ (УНІАР). — В суботу, 11-го липня, прем'єр-міністр України Вітольд Фокін зустрівся з виборцями Дарницької округи Києва, з якої він кандидував до Верховної Ради України.

Прем'єр-міністр заявив, що Урядову кризу інспірували певні особи. Проаналізувавши розподіл політичних сил в Україні, В. Фокін різко критикував „тих, хто заради популярності забуває про долю республіки“ і додав, що Уряд не збирається покірно схилити голову перед Верховною Радою, а шукатиме виходу з кризового стану.

В п'ятницю, 10-го липня, В. Фокін зустрівся з керівниками шахтарських колективів та обговорив з ними проблеми платні. Щодо підготовки шахтарями загальноукраїнського страйку на 20-го липня, В. Фокін заявив, що страйк провокують люди, які не бажать Україні добра. „Перший день такого страйку буде останнім днем незалежності України“, — підкреслив Фокін. В той самий день прем'єр-міністр зустрівся також з керівниками організацій інвалідів і пообіцяв,

що їхні проблеми будуть розглянуті на найближчому засіданні Кабінету Міністрів.

Консультативна Рада Вільних Профспілок України оприлюднила заяву, в якій виставила готовість негайно розпочати переговори з комісією, створеною Президентом. Пропозиції з боку інших державних структур не можуть бути предметом обговорення, бо це суперечить ухвалам конференції вільних профспілок. Страйковий штаб засудив заяву Фокіна, що перший день страйку стане останнім днем незалежності. Страйковий штаб вважає, що 20-го липня має стати не останнім днем незалежності України, а останнім днем Уряду і його голови В. Фокіна.

Центральний страйковий штаб звернувся до Президента України Леоніда Кравчука з пропозицією негайно зустрітись і обговорити можливі шляхи розв'язання конфлікту, оскільки страйк на залізничному, авіаційному транспорті та в гірничодобувній промисловості спричинить великі економічні втрати.

Американці допомагають українським господарствам

Київ (УНІАР). — У Міністерстві сільського господарства почав працювати семінар про картоплярство. У ньому беруть участь фахівці аграрники, а також велика група бізнесменів та науковців зі ЗСА. Семінар організувала організація з ЗСА „Юсеїд“. Цей урядовий орган займається програмами ЗСА з надання економічної та гуманітарної допомоги країнам Третього світу.

На початку праці семінару виступили міністер сільського господарства та продовольства України Василь Ткачук та амбасадор ЗСА в Україні Роман Попадюк. Вони привітали учасників семінару і висловили думку, що його праця сприятиме зміцненню ділового партнерства між ЗСА та Україною.

У Кабінеті Міністрів України 15-го липня відбулося

чергове засідання Координаційного комітету міжнародної виставки „Америта — Україна 92“. Один з керівників комітету — генеральний директор торгового дому „Україна-Америка“ Олександр Пашкевич.

ПОЇЗДКА НА ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Нью Йорк. — Місцева окружна Управа СУА влаштує у неділю, 2-го серпня, одноденну прогулянку на Союзівку на День Союзянки з цікавою програмою. Автобус виїде о год. 7:30 ранку з під'їзду домівок СУА, 108 Друга авеню в Нью Йорку. Кошт переїзду — 18 дол. Місія слід замовляти у Лілі Закрескської, 62-68 81-st St., Middle Village, N. Y. 11379, або у Оксані Лопатинської, телефонуючи між 9-ю ранку і 6-ю год. вечора на число (212) 777-1336.

Митрополит Філарет виступив по радіо

Київ (М. Муратов). — Тут 9-го липня в годині 9:30 вечора по Українському радіо виступив митрополит УПЦ Філарет, який повернувся із Стамбулу, де мав зустріч із Вселенським Патріархом Вартоломеем і поінформував про справи православія в Україні.

Митрополит Філарет на запитання скільки Церков Вселенського Патріархату визнають обрання Митрополита Володимира, відповів, що тільки чотири Церкви: Александрийська, Єрусалимська, Антіохійська та ще якась. Решта, отримавши від Патріарха Алексія повідомлення про обрання Митрополита Володимира, утрималися від висловлення свого ставлення до цього. Не послав ніяких телеграм і Вселенський Патріарх Вартоломей, та й не розглядали покищо це питання на засіданні Священного Синоду. Щодо рішення Всеукраїнського Собору, яким уневажнено приєднання 1686 року Київської Митрополії до Московського Патріархату, то Вселенський Патріархат ніколи не визнавав канонічний акт 1686 року, сказав Митрополит Філарет. Саме тому

Вселенський Патріарх надав автокефалію у 1924 році Православній Церкві у Польщі. Аде спроби, які є на території Польщі, колись входили до Київської Митрополії.

На запитання радіокореспондента чому об'єднання УАПЦ та УПЦ відбулося без благословення Патріарха Київського і всієї України Мстислава, Митрополит Філарет відповів, що Митрополит Антоній неодноразово намагався зв'язатися з Владикою Мстиславом, але йому не вдалося. Однак пізніше, під час приїзду до Києва, Патріарх Мстислав зустрівся з ієрархами і підтримав ідею об'єднання двох Церков.

Щодо Харківського Собору, то Митрополит Філарет вважає його недійсним, тому що він порушив 34-те апостольське правило, тобто був скликаний не Первоієрархом Київським і всієї України, а рядовим архієпископом УПЦ. З точки зору церковних канонів він є недійсним.

Як пояснив далі митрополит Філарет, Вселенський Патріарх Вартоломей

Папа перейшов операцію

Рим. — Виступаючи в неділю, 12-го липня, на площі перед базилікою св. Петра, Папа Іван Павло II несподівано заявив: „Я хочу сказати вам дещо довірливо. Сьогодні увечері я збираюся до клініки Гомеллі на діагностичне бадання. Прошу вас помолитися, щоб Господь допоміг мені“.

З приводу цієї заяви лікарі відразу припустили, що внутрішній болі Папи пов'язані з його пораненням 13-го травня 1981 року від раптороста. В клініці Гомеллі Папу розмістять на 10-му поверсі в тих самих кімнатах, де він лежав у 1981 році після поранення. Польських монахів, котрі готували страви для Папи 11 років тому, знову запрошено сюди з цією ж ціллю.

В понеділок головний анестезолог клініки Коррадо Манні повідомив, що в кишковик Папи лікарі виявили „невелику пухлину“. В середу, 15-го липня, відбулася операція. Хірург Фран-

ческо Кручіті, який її робив, сказав, що пухлина виявилася досить широкою, однак докладні бадання засвідчили, що вона не була злоякісною. Представник Ватикану Гоакін Наварро заявив, що після операції Папа почуває себе добре. Наварро сказав, що хірурги не пов'язують виникнення пухлини з вогнепальним пораненням — кулею турка Агджі в 1981 році.

Нагла потреба в операції зрівнала цілий ряд плянів Папи. В ці дні Ватикан розповсюджує спеціальні бюлетені про самопочуття Папи. В середу у храмі св. Петра відслужено Службу Богу, в якій взяли участь 80 польських священників і до 4,000 поляків-прохан. У той день віруючі в багатьох країнах світу молилися за здоров'я Івана Павла II.

Гоакін Наварро повідомив, що, не зважаючи на операцію, Папа поїде у Домініканську республіку на святкування 500-річчя християнства в Новому світі.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНА ДЕЛЕГАЦІЯ УКРАЇНИ в питаннях переговорів щодо Чорноморської флотії передала російській делегації пропозицію провести на території України зустріч з метою обговорення шляхів здійснення домовленості, досягнутих на переговорах президентів України і Росії в Догомисі.

В КИЄВІ ЙДЕ ПІДГОТОВКА до відкриття ще одного нового недержавного і некомерційного навчального закладу — міжнародного жидівського університету ім. царя Соломона. Він покликаний сприяти одержанню вищої освіти в поєднанні зі знанням жидівської мови, історії, культури і релігії, готувати спеціалістів міжнародного рівня для забезпечення ефективного співробітництва України з Ізраїлем, викладачів для жидівських шкіл, рабинів тощо. Офіційні мови університету — українська і англійська. Вивчатимуться також іврит та їдиш.

КОМЕНТУЮЧИ ЗАЯВУ президента Ф. де Клерка про те, що уряд Південно-Африканської Республіки вирішив скасувати три батальйони особливого призначення, створені для придушення безпорядків у чорних селищах, лідер Африканського національного конгресу Нельсон Мандела заявив, що ці пляни де Клерка є „димового завісою“, покликаною приховати справжні цілі уряду. В Кейптавні прихильники АНК влаштували театралізований суд над де Клерком, символічно засудивши його до „довічного ув'язнення“.

У ВІВТОРОК 14-ГО ЛИПНЯ, до Києва прибула делегація Ради Європи на чолі з її генеральним секретарем Катрін Лялюм'єр (Франція). Вона мала зустріч з Президентом Леонідом Кравчуком, під час якої мова йшла, зокрема, про вступ України до Ради Європи. Відбулися також зустрічі К. Лялюм'єр з головою Верховної Ради Плющем і прем'єр-міністром Вітольдом Фокіном.

НА РОСІЙСЬКО-ЕСТОНСЬКОМУ кордоні з боку Росії від середи, 15-го липня, почали діяти пости прикордонних військ. Загальна довжина кордону між двома державами землею і водою становить 750 кілометрів. Невдовзі вся ця лінія буде задіяна російськими прикордонними військами. Для Росії це обійдеться великими видатками — до 10 біл. карбованців.

В СЕРЕДУ, 15-ГО ЛИПНЯ, генеральний секретар НАТО Манфред Вернер повідомив, що бойові кораблі Північноатлантичного союзу будуть патрулювати адриатичне узбережжя Югославії, довжина якого становить 150 кілометрів. Мета цього заходу — перервати морські контакти Югославії з іншими країнами, як того вимагає ембарго Ради безпеки ООН, що набрало чинності з 30-го травня ц. р. В цій адриатичній операції НАТО братимуть участь кораблі ЗСА, Англії, Греції, Німеччини, Італії, голландії, Еспанії і Туреччини. Того ж дня, в середу, в Лондоні розпочалася зустріч представників ворогуючих сил. Вони один по одному матимуть розмови з керівником комісії Європейської спільноти в питаннях Югославії лордом Каррінгтоном, але за спільним столом переговорів не зійдуться.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЯ Іцак Рабін завершив формування уряду. Він домігся згоди більше партій Мерца і ультратраксивної партії ШАС про відхід їхніх представників в урядову коаліцію. Сам Рабін має намір поєднувати пости прем'єра і міністра оборони. Загалом представники Робітничої партії дістали 13 із 17 портфелів, зокрема пост міністра закордонних справ — Шімон Перес, фінансів — Абрам Шолат, житлового будівництва — Бен'ямін Бен-Елізар.

В РАМКАХ ОПЕРАЦІЇ „Надія“ для надання гуманітарної допомоги Співдружності Незалежних Держав ЗСА доставили в Росію 12,000 тонн харчових продуктів на суму 29 міль. дол. Як повідомив Державний департамент, продукти були надіслані у 12 російських міст — Москву, Санкт-Петербург, Свердловськ, Улан-Батор, Читту, Воркуту, Томськ, Архангельськ, Кемерово, Єкатеринбург, Перм і Новокузнецьк. Крім того були надіслані ліки і медичне приладдя. Гуманітарна допомога була надана також всім іншим країнам СНД і Грузії.

ЗАКІНЧИЛАСЯ КОНВЕНЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Р. ПЕРО ВІДТЯГНУВ СВОЮ КАНДИДАТУРУ

Нью Йорк. — Виступом кандидата на пост президента Білла Клінтона тут у четвер увечері, 16-го липня, закінчилася конвенція Демократичної партії.

О 9-й годині вечора на трибуну вийшов сенатор Алберт Гор, а за годину після нього — губернатор Аркенсо Б. Клінтон. Оба вони обіцяли не лише делегатам і не тільки Демократичної партії, але й всій країні, що займуться „оновленням“ Америки. Найчастіше у своїх виступах один і другий вживали слово „зміни“.

Б. Клінтон піднявся на трибуну конвенції лідером у президентських перегонах. У четвер газета „Вашингтон Пост“ опублікувала результати опитування громадської думки. Згідно з опитуванням, Б. Клінтона підтримують 42 відс. виборців, президента Джорджа Буша — 30, а тексаського бійонера Росса Перо — лише 20 відс. Однак в останню хвилину, у четвер, Р. Перо повідомив на пресовій конференції, що відтягає свою кандидатуру. Тим самим він надав право боротьби за Білий Дім традиційним противникам — республіканцям і демократам.

„Ми попереду, то хіба не можна помріяти?“ — звернувся до журналістів голова Пресової агенстости ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ — заявив у четвер вдень, кілька годин перед виступами Клінтона і Гора, конгресмен з Оклахоми Дейв МекКірді.

Пресове агенство ІТАР-ТАСС відгукулося на офіційне затвердження Клінтона кандидатом на президентські вибори 3-го листопада. „Сьогодні Демократична партія вибирає новий курс. Сьогодні вона розстається зі звичкою терпіти поразки. Тепер наш курс — на перемогу!“ —

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00

Для членів УНСОюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Взаємини між Америкою і Японією наладнуються

Хоча Америка і Японія, вороги у Другій світовій війні, стали згодом союзниками, їхні взаємини були хронічно напружені з приводу егоїстичної та надзвичайно експансивної закордонно-торговельної політики Японії. Загальновідомо, що Японія заливає американський ринок своїми продуктами, особливо автомобілями, не допускаючи одночасно до себе всіх американських виробів. У січні цього року президент Джордж Буш поїхав до Японії головно у цій справі, але та подорож була невдалою. Під час офіційного бенкету Президент несподівано захворів, що зіпсувало настрій. Коли ж представники трьох найбільших продуцентів американських автомобілів — Форда, Крайслера і Дженерал Моторс — закидали Японії нечесну гру, вони зустрілися з рішучою негативною відповіддю. Мовляв, винувата не дешева продукція японських фабрикантів, бо японський робітник низько платний і довше працює, а винуватий гірший продукт Америки та винувати американські робітники: вони, мовляв, ліниві, дивляться в першу чергу на висоту винагороди і якнайкращі години праці. Цей закид обурих був американські робітничі спілки і президент Буш став обороні американського робітника, дармащо, знаємо, що японці казали правду. Отож взаємини між ЗСА і Японією були погані. А втім, кожна з тих країн потребує другу, обидві належать до демократичного світу, їхні політичні й економічні інтереси зазублюються і одна і друга країніне можуть взаємно бокувати.

Можливо, що цей економічний момент вплинув на японський парламент, який рішив, що, всупереч існуючій конституції, яку продукував Японії генерал Даглас МекАртур, японські збройні сили можуть діяти поза межами Японії. 1-го липня ц.р. прилетів до Вашингтону прем'єр Японії Кіічі Мізава. Після двогодинної наради президент Буш і названий прем'єр Японії, сбидава всіміхнені, появилися перед Білим Дсмом перед акредитованими там журналістами, і Кіічі Мізава заявив, що Японія учинить все, щоб її економічне політика, не шкодила, а допомогла Америці. Президент Буш заявив, що він дуже вдоволений нарадою з японським прем'єром і після цієї зустрічі з пресою — обидва достойничі віділетіли гелікоптером до Кемп Дейвіда для неофіційного продовжування розмов.

Повідомляючи про цю подію „Нью Йорк Таймс“ з 2-го липня ц.р. подає згоднаду причину цієї візити японського прем'єра: цього місяця відбулася у Мюнхені в Німецьчині конференція „великої сімки“ — сімох найбільш розвинених промислових країн світу (ЗСА, Канада, Англія, Франція, Німеччина, Італія і Японія) — і Японія не хотіла прибути на цю конференцію розсварена з Америкою. Це саме стосується також Америки і приїзд японського прем'єра до Вашингтону був, напевно, підготовлений дипломатією обох країн.

Конкретно, автомобільна корпорація Форду у порозумінні з Японією, почала продукувати автомобілі з кермою праворуч переднього сидження, як це діється у Японії, для експорту авт до Японії. Японія підписала теж договори з продуцентами різних автомобільних частин. Але виявляється, що не тільки Японія винувата у клиганні американської закордонної торгівлі. Американська закордонна торгівля виявила в минулому році дефіцит 43 більйони дол. і за три перші місяці цього року — 10 більйонів.

Це велика турбота для Уряду Президента Буша у році президентських виборів.

Конференція „семи великих“ у цьому місяці у Мюнхені пригадала таку конференцію в минулому році, у липні, в Лондоні, де Міхаїл Горбачов простягав руку — і нічого не зискав. Представник Японії заявив тоді, що Японія не дасть тодішньому СССР ані цента, поки імперія не зверне 4-ох загарбаних японських островів. Ця справа була теж предметом наради Буша і Кіічі Мізави. Америка хотіла би, щоб цю справу поладнати і признає правду Японії, але не може втручатися до цього прикрого конфлікту, що його спричинив був Ф.Д. Рузвельт, який дав у Ялті свою згоду, щоб Сталін загарбав ці японські острови. Скорше чи пізніше — Японія їх відзискає.

Пам'ятаєте, коли ми так захоплювались литовцями під час їхнього визвольного змагу? Коли вони збройно відбивали атаки советських танків на їх тодішню фортецю — парламент? Як гинули вони відтак під тими танками? Як об'єднані вони були тоді під їх лідером Вітаутасом Ляндсбергісом? Нині образ Литви зовсім не той. У нас останніми часами мало інформації про цей відважний народ, про мотор визвольного руху народів проти СССР. Тож передамо дещо про ситуацію в Литві з чужої преси. Пишуть:

„Хаші і хмиз та куски заржавілого металю покривають терен довкола парламенту, де колись литовці так бравроно обороняли демократію. Колись була небезпека іззовні. Нині вона знутри, її джерело в економіці. Економічні реформи не проводяться, інфляція шаліє, продуктивність зменшилась до 50-ти відсотків, закордонні інвестиції не існують — словом Литва на шляху до катастрофи. В країні роз'єднання. Захід за тим слідує і недовір, щоб вкладати капіталу на розбудову індустрії. А за тим іде безробіття. У парламенті діє десять політичних партій. Найсильнішою є Литовська Партія Праці з колишнього комуністів, яка саботує економічні реформи.

Микола Бараболяк

НЕВЕСЕЛО НА ЛИТВІ. А У НАС?

Зразу на Литві перед вела Національна Прогресивна партія з колишніх революціонерів саджудистів, яка гуртувалась довкола особи лідера революції, президента парламенту Ляндсбергіса. Але ця єдність не тривала довго. Ляндсбергіс, щоб могли перевести реформи, став вимагати більше влади. А це не було понутру іншим претендентам, до влади, які вважали, що він хоче завести своєрідну диктатуру. І громада робилась: „за“ і „проти“ Ляндсбергіса: Партії нині воюють між собою, замість зосередити всю енергію на комуністів, які оживають і використовують недостачу одностайного демократичного фронту для будови держави. А економіка країни завдяки тому, що народ не тягне в один гуж, занепадає щораз гірше. Дошкульно відчувається недостача пального, яке треба імпортувати в цілому. Купони, які заведено замість рублів, стають беззартнісними. Нема резерв, щоб втримати власну валюту. Загальна думка на Литві така: здавалось, що як прийде незалежність, усе буде гарно.

Один видний діяч скопив причину біді так: „Литовці забули, що коли діб'єшся

незалежності, треба закасати рукави і взятись серйозно до праці“. Цього на Литві — виглядає — не стає... Тільки з чужої преси.

Литва і Польща були завжди первовзором патріотичної наснаги і детермінації у боротьбі за державність. Але виходить парадокс: добрі і запальчиві у боротьбі, але легко остигають, і коли прийде стадія цементування досягнень, тоді заводять. Ось поляки. Йшли під прапорами „Солидарносоти“ проти видимого ворога у советських шинелях. Литовці теж під знаками саджудистів йшли голіруч на танки. А не стало того видимого ворога зі червоною зіркою на шапці — і вони розгубились, роз'єднались. Поділились на партії. І хоч не йдуть проти себе на багнеті, то витрачають чи не всю енергію (а багато її нема після півстоліття советської тюрми і каторги!) на гандриччя між собою. А ворог не спить. Партократи, хоч вони тут не такі сильні як в Україні чи в Росії, очунюються і використовуючи трудощі державного будівництва в демократії і системі вільного ринку, посягають про більшй впливи. Розгнуждане партійництво

Прочтавши вищесказане про Литву, з пригадкою і на Польщу, не можна не порівняти стосунків на Литві, чи в Польщі, з дійсністю в Україні. Комуністична партія в Росії подала уряд Єльцина на суд, що її загнанно безправно поза закон. Таке саме готується в Україні. КПСС, перемалювавши вивіску на „Соціалістична“ (комунізм врешті тільки версія соціалізму!), дас

(Закінчення на стор. 4)

Редакційна „Знову наклеп на Симона Петлюру“ („Свобода“ з 19-го червня)

дуже актуальна та інформативна. Вже дуже багато було написано про безпідставні закиди деяких жидівських кіл, про уявний антисемітизм Головного Отамана Військ УНР та голови Директорії — св. п. Симона Петлюри. Все ж такі ще хотілося б згадати про дві події, які ясно і недвозначно ілюструють становище Симона Петлюри щодо жидівського населення.

Оповідав мені мій тесть, д-р Олекс Яворський, що він як старшина УГА та учасник Першого зимового походу Армії УНР був комендантом Синьої сотні, Третього кінного куреня, Осередної кінної дивізії „сильножупаників“ петлюрівської Армії УНР весною і літом 1920 року і згідно з наказом армії його обов'язком було охороняти жидівське населення. Він бував у тісному контакті з жидівським населенням по селах і містах перевіряв зловживання окремих воєнків супроти цивільного населення — і карав за злочинні вчинки. Назустріч Армії УНР виходили делегації жидівського населення разом із рабинами і гостили петлюрівців у своїх домах. А було це в Немуриві, Брацлаві, Проскурові, Ямполі, Віль-

Остап Сокольський

В ОБОРОНІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

шанці й інших місцевостях. Друга подія — це друкована праця проф. С. Шелухина п. з. „Варшавський договір між поляками й С. Петлюрою“, 21-го квітня 1921 року“, Прага 1926 року. Проф. Шелухин, як і Петлюра, уродженець Полтавщини, правник і суддя до Революції, член Української Національної Ради, генеральний суддя УНР, міністер судівництва в уряді В. Голубовича (лютий-березень 1918) делегат на мирових переговорах з Російською Советською Федеративно-Соціалістичною Республікою, міністер юстиції в Парижі 1919 року. У нині виданий в Празі 1926 року праці, він зробив ґрунтовну аналіз „Варшавського договору“ і його тоді вперше опублікував і гостро скритикував. Симона Петлюру за підписання цього договору з поляками.

Я постскриптим до цієї 40-сторінкової праці проф. С. Шелухин пише таке (подаю це повністю із збереженням мови оригіналу): „Статтю мою уже було набрано, як прийшла вістка про ганебний вчинок Шварцбарта, який зрадницьки позбавив життя безборонного українського емігранта С. В. Петлюру і в своє виправданні заявив, ніби то він цим актом мстився за жидівські погроми на Україні. С. Петлюра остільки був далеким од якого-б не було антисемітизму, що з ним працювали жиди в українських міністерствах, в Паризькій делегації, в Лондонським посольстві і інших українських установах. А між його найближчими співробітниками я сам знаю прізвища українців, жонатих на жидівках. Очевидно, до сих людей, як і самих жидів, ніяк не можна зазіждозріти в антисемітизм і допустити, щоб вони могли працювати з Петлюрою, коли б він був юдофобом чи погромщиком. Я був міністром юстиції, коли в 1918 р. московськй військовй частини натоварили жидівських погромів на Україні. Рада Міністрів одногласно асигнувала три міль. карб. на допомогу розгромленим. Петлюра підписав асигновку і гроші видавалися. Більш безглуздою обвинувачення Петлюри, як в погромах, не можна й придумати. Тут щось зовсім не так. — С. Шелухин“.

Це той самий Симон Візенталь, якому під час війни у Львові (згідно з пресовими повідомленнями) український поліцей врятував життя, який тепер оскаржує Симона Петлюру у погромі жидівського населення та вимагає від Уряду України, президента Леоніда Кравчука, щоб він заборонив називати вулиці в Україні іменем Симона Петлюри. Варто також пригадати, що це він у 1984 році оскаржив перед канадським урядом 217 українських старшин Дивізії „Галичина“ у воєнних злочинах, які перевірила Королівська Канадська кінна поліція та і суддя Жуль Дешейн, як голова Комісії дослідів воєнних злочинців у Канаді, у звіті з 30 грудня 1986 року на сторінці 261-й, пункт 58-й, сказав: „...оскарження про воєнні злочини супроти членів Дивізії „Галичина“ ніколи не були підтверджені — ані в 1950 році, коли їх вперше піднесено, ані в 1984 році, коли це було поновлено, ані перед цією комісією“.

Український народ не може бути байдужим, коли безпідставно очорнюють ім'я Симона Петлюри — передового борця за волю України.

Більш безглуздою обвинувачення Петлюри, як в погромах, не можна й придумати. Тут щось зовсім не так. — С. Шелухин“.

швидкої розмовної мови, пізнати до кінця різниці між мовою Альбіону і Америки, включно й з побутовою, вуличною говіркою. Як фахівця, мене зацікавила методика викладання цієї мови, як її використовують вчителі з-за океану. Як будуть свої лекції, який при цьому використовують матеріал. Питаєте, чи щось почерпнула, знайшла для себе в цій аудиторії? Звичайно, і чимало корисного. Особливо, в практичному мовленні.

— Чи не могли б сказати про свої враження з курсу, зауваги? — Це просто конче потрібно зробити, тож спробую. Моє знайомство з С. Мусієм сталося ще до початку роботи курсу, коли ми запрошували його на зустріч з учнями школи, в якій я працюю. Він багато, цікавого й охоче розповідав, і відразу захопив нас як глибокими знаннями предмету, так і ерудицією, невимушеністю, логікою суджень, чарівністю. Словом, це дуже приємна і цікава людина.

І тому в душі я ще більше співчуваю йому, бо вчитель трудиться надзвичайно важко. Насамперед, мушу сказати, що не зовсім належно, на мою думку поставилися до організації курсів ті з наших керівників, які комплектували групи слухачів. Гадаю, що подібну справу слід у майбутньому провадити з участю спеціалістів-мовників, щоб відтак тим не займався сам викладач. Бож приїхав він для того, щоб дійсно практично навчати нас, а не відволікатися в часі і здоров'я на організаційні проблеми. Такий вчитель може допомогти тим, хто вже трохи володіє мовою, і на подібні лекції не варто йти таким, що нею не володіють зовсім. От тоді й буде належна ефективність праці вчителів з Америки. Слабенька підготовка слухачів веде до того, що до вчителя часто й багато підходять за дріб'язковими, по суті, поясненнями. А він тоді опиняється в досить, на мою думку, незручному становищі, бо особистий такт, вихованість не дозволяють відмовити, а навантаження величезне.

Це, вважаєте, думки мої як вчителя, слухача й студентки водночас. Уявіть собі: Степан Мусій не тільки привіз із ЗСА до нас підручники, посібники, а навіть... папір для писання. Наскільки я розумію, він сподівався провадити підготову на вищому рівні знань. І це, звичайно, було б дуже добре. До честі Степана Мусія, він чудово

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про неохоту до праці

Як часто ми тепер ремствуємо і оповідаємо собі дотепи про це, як в нашій батьківщині населення — навчене довгими роками потиху саботувати советську владу — не спійшиться до праці і тепер не може ніяк „переставитися“ і повірити, що обставини змінилися і що треба закасати рукави, коли хоче воно будь-що осягнути та побудувати і закріпити державу.

Зокрема тут, в американській дійсності, де „час, то гроші“ і лише наполеглива праця приносить доларя (принаймні всі так думають) часто не можемо тепер зрозуміти чю нехиті до тязжкої вимагаючої роботи, яка все ще панує серед широкого населення України. Кожний, хто відвідує батьківщину, має на цю тему свої думки і завагаи. Але може ця картина людей, що радіє сидять, розмовляючи довгими годинами, як за корисним заняттям, стала вже стереотипом, а не завжди відповідає правді?

Бо коли почнемо порівнювати цю неохоту до праці в Україні до інших країн, то воно не аж так дуже різниться, як нам це здавалось. Хто із нас колись побував на південних островах для відпочинку — напевно пригадає тубільців, які годинами вистояють коло готелів чи на пляжі, дивлячись перед себе, або цюсіріше це витягають руку за милостиною. Не менше ліниві робітники в готелях де, часом, треба справді довгенько почекаати, щоб вам вичистили кімнату або принесли бажану їжу.

Добре, тут можна посягнувати цю повільність кліматичними умовами і давати як приклад історичну південну сістму, що дуже стовільнює активність тубільців.

Однак не лише на південних островах можна заважати повільність у праці, або такі постійну неохоту до неї. Хто з нас, особливо мешканців Нью Йорку, не знає найгіршої проблеми для кожного водія авта, у формі перебудови доріг чи мостів. Такі перебудови тривають не міся-

цями, а роками, а ми, невільники подорожей до праці автом, або проклинаємо на чому світ стоїть, або нарікаємо на адміністрацію міста, або піддаємося безсильно обставинам і силою безвладности просиджуємо довгими годинами на шляхах в автах, які з повільністю черепашиної ходи просуваються до роюго.

Ось і тепер, з приходом літа та великими плянами направи шляхів та мостів у Нью Йорку та околиці ми маємо ажно надто багато нагоди обсервувати як повільно така праця проходить та як нікому не спійшиться її виконувати. Коли ми порушили може всоте цю болючу тему — звернули на увагу, що треба бути обережним із критикою праці на міських дорогах тому, що всі робітники тут належать до юній та мають свої особливі закони та приписи, щодо часу, відповідчунку і тим подібне.

Напевно воно так і є — але чи не дивно, коли ваше авто порушується черепашиним ходом по розчеченому літнім сонцем шляху, а на розкопаній його частині стоять два працівники, потіпаючи спокійно каву? В іншому часі та іншому місці, на траві біля шляху, один із робітників розкладає лежак і, знявши сорочку опалюється до сонця. Або це краший вид: зараз поруч, де розбудовується дорога один із робітників несе важкий прилад до робітників складної руханки, розкладає його на в'їзді до придорожньої хати і розпочинає щоденні руханкові вправи...

А чи приглядалися ви колись темпові робітників, які збирають сміття край дороги?

Ось декілька картин із щоденного життя в Америці, де як каже прислів'я „немає безплатного полуденка“ і де „час то гроші“. І тут ніхто не працює для держави, а таки на власне конто.

То може не треба аж так дуже дивуватися, що наш народ на батьківщині все ще не звик спійшиться до праці?

О-КА

впорався з непередбаченою ситуацією, за що також вартий подяки.

Питаєте, чи я розраховую на працю на Заході? Ні, просто прагну вдосконалити свої знання, вимову, кваліфікації. Два роки вела я курси англійської мови для інженерів-іноземців, які працювали в нашому місті у концерні „Хьюрвінліт“. І ось маю гарну нагоду й сама це повторити. А з тим також ширю подякувати і Українському Народному Союзові за ту увагу до нас тут, у краю.

...Ці короткі інтерв'ю я ще візьму в слухачів після лекції. А зараз, поки вони пишуть в класі, продовжимо розмову з С. Мусієм.

— Чи трудно було? Трохи, — замислено продовжує вчитель. — Я переконаний, що ті, хто продовжив навчання, зможуть досить пристойно почуватися, власне, в американській, так сказати, мові. В роботі вивикористовую методу розмови, хочу навчити людей вільніше почуватися в розмовній тематичі з тим, аби той, хто приїде до ЗСА, не почувався у мовному вакуумі. Бо в Америці практично неможливо обійтись без мови, зрозумілої широкому загалові. Це я також наголошу студентам. Я бачу, що багато хочуть навчитися мови, але, на жаль, вони майже не підготовлені для цього. Отже, вимагається пильної праці. І починати тут треба з елементарного: вивчення букв, граматичних правил. Для цього, очевидно, вимагається більше часу, але без того не обійдеться. Тим, хто витримає курс, пропоную продовжити навчання заочно: наговорювати на касети тексти-відповіді на завдання, потім пересилати це учителям до Америки, а вже ті могли би все те коментувати, оцінювати розв'язання завдань, поправляти і давати нові.

Я також дуже хотів би бачити учителів з України в Америці. Ми можемо й мусимо постаратися про такий „міст“ через велику калабаньку“, як практикується це вже з росіянами. Такий обмін людьми на 2—3 тижневе взаємовідвідування піде нам усім на користь. І не тільки, очевидно, при вивченні мов. Мусимо мати ще розрахова-

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Романюк

Рожнятів, Україна

„ТЕНК Ю“ СЕР СТЕПАН!

II

...Відкладу на якийсь час закінчення розмови з С. Мусієм, щоб надати слово самим його учням.

Настя Чемерницька, учениця 6-ої гімназійної класи: — Як мені дається наука „по-американськи“, питаєте? Трохи важко, хоч англійської навчаюся вже другий рік. Я думаю, що є певна і важна різниця в підході до вивчення англійської мови з боку наших вчителів і американських. Тепер я, скажімо, по-іншому розумію, як, наприклад, треба вивчати граматику, яка мені дається не легко...

Петро Прокопів, десятикласник, якому залишається лише рік до закінчення гімназії:

— Прийшов сюди з великим бажанням, аби поліпшити свої знання англійської мови, так як вони нині нам дуже потрібні. Особливо, що стосується живої, розмовної мови. Англійську студіюю вже п'ять років, а от з американською вдалося познайомитися лише тепер. Вчитель наш, Степан Мусій, викладає матеріал не шаблонно, заохочує до вільної праці з словом, допускає фантазувати, творити. Ми розмовляємо тут на будь-які, не задані якимись рамками, теми, вчимося думати.

Наш вчитель імпонує мені, насамперед, своєю енергією та увагою до кожного в аудиторії. А ще в нього дуже розвинуті почуття доброго гумору з одночасною вимогливістю. Ці курси — велика подія в моєму житті і я надзвичайно вдячний усім тим людям, тим справжнім українцям в Америці, що постаралися з цією великою акцією для нас!

...Додам, що хлопчина крім вивчення англійської мови захоплюється інформатикою, комп'ютерами, а мова ця дуже а дуже припадає йому в майбутньому.

Лідія Борисова, вчителька англійської мови у спеціальній школі:

— Вчителькою вже понад тридцять років. Англійська мова для мене не тільки професія, а й гоббі. Сюди, на курс, записалася щоб повчитися правильній корекції фонетики,

КОНКУРС НА ПАМ'ЯТНИК ЖЕРТВАМ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

У глибокому сумі схиляємо голови перед пам'яттю мільйонів співвітчизників — жертв страшливого голоду 1932-1933 років в Україні. Наближаються скорботні 60-ті роковини тих трагічних подій. Стоїмо перед фактом: у Києві досі нема пам'ятника мученикам цього нечуваного акту геноциду, хоч у далекому Вінніпегу він є.

Поновімо ж справедливість. Мертві потребують увічнення, а ми, живі, глибокого осмислення цього злочину большевицького тоталітаризму.

Тисячі й тисячі людей в Україні і поза її межами вважають, що такий пам'ятник має нарешті постати саме в столиці незалежної України. Нині їхні сподівання мають здійснитись.

Всеукраїнська Асоціація Дослідів Геноциду підтримує ініціативу члена Ради, діяча української громади в ЗСА Маріяна Коця і оголошує конкурс на кращий проєкт пам'ятника.

Умови конкурсу:

1. До участі в конкурсі запрошуються скульпторів та архітектів — українців, як з України, так із-поза її меж.

2. Миська Рада запропонує місце для спорудження пам'ятника.

3. Пам'ятник має поєднуватися з Будинком скорботи, де зберігатимуться і будуть відкриті для загального огляду документи, фотознімки, речові свідчення трагедії, де кожен зможе перед Вічним вогнем-лялпмапою віддати шану пам'яті замордованих голодною смертю.

4. Анонімні проєкти мають бути подані до 31-го грудня 1992 року на адресу: 252034 Україна, Київ-34, вул. Голотворівська 6. Всеукраїнська Асоціація Дослідів Голодомору 1932-33. В окремому конверті з написом "Голодомор-33" автори подадуть свої прізвища з розшифруванням девізі. Телефон для довідок: 225-23-18.

5. Жюрі буде обрано з авторитетних мистецтвознавців, скульпторів, архітекторів і проголошено до 30 листопада 1992 року. Члени жюрі не можуть брати участі в конкурсі.

6. Для переможців конкурсу Маріяна та Іванна Коць призначили три нагороди: перша — 5,000, друга — 3,000, третя — 2,000 дол.

7. Жюрі може розділити нагороди, або не призначити їх.

8. Рішення жюрі не оскаржується в суді. Запрошуємо до участі в конкурсі.

У пам'ять інж. О. Суховерського

В сороковий день смерті друзі, що гуртуються біля Осередку св. Андрія в Норт-Порті на Флориді, вшанували пам'ять свого незабутнього друга бл. п. Мілька Суховерського Богослужням і Панахидою, що їх відправили в церкві св. Андрія отці Т. Форостій, Н. Столярчук і В. Мельник. По Панахиді всі зійшлися на поминки, бо знали покійного чи то з Буковини, чи з Німеччини, а найбільше зі спільної праці у ЗСА в ОДВУ та в Об'єднанні Українців Буковини.

Інж. Омелян Суховерський народився 25-го лютого 1908 року в селі Качорів Великий на Буковині. В молодих роках був спортивним змагачем та членом славної дружини копаного м'яча „Довбуш“. По закінченні

гімназії став власником підприємства і активним у кооперативному русі та на громадському полі. Під час Другої світової війни включився, як і вся родина Суховерських, у вир визвольної боротьби ОУН, виконуючи всілякі доручення, зокрема зв'язку. В 1945 році, після капітуляції Німеччини, записався на студії економіки до Української Високої Економічної Школи, яку закінчив з дипломом інженера економіки. В тому часі був активним в українській студентській громаді Мюнхену „Зарево“ (по-українськи „Заграва“). — Ред.) та в інших громадських організаціях. Працював теж у тереновій Екзекутиві ОУН на Німеччину, будучи там фінансовим референтом. В 1950 році переїхав до Америки й поселився в Ньюарку,

Н. Дж., де дістав працю і разом з Мироном Стебельським зорганізував і провадив крамничню „Дніпро“.

Покійний Мілько зразу ж після приїзду до ЗСА включився до праці у відділі ОДВУ в Ньюарку, де головою був буковинець полк. Петро Войновський. Але тому що найбільший відділ ОДВУ був у Нью-Йорку й найблизь активний, а Ньюарк — біля Нью-Йорку, то ми бачили інж. Суховерського на всіх імпрезах ОДВУ і УЗХ і тому була нагода з ним ближче зазнати. Він був скромною владі, але великий патріот-націоналіст, що горів бажанням посилити активність нашого членства, щоб більше можна було допомагати друзям, що залишилися в Європі чи на рідних землях і продовжували боротьбу за визволення свого народу. Тому був він дуже жертвенним на всі акції організації, але й вимагав, щоб і всі друзі були теж жертвенними. Був дуже чесним і відданим членом організації, то й не дивно, що в дуже скорому часі на з'їзді ОДВУ в Нью-Йорку його вибирають фінансовим секретарем Центральної Управи ОДВУ і на тому пості він працював майже до смерті. Коли в 1957 році ОДВУ стала власником посілости в Лігайтоні й там було багато праці при перестрої палати на готель, а господарських будинків на залу й табори молоді УЗХ, то він хоч без пальців на правій руці, які втратив під час війни, але в суботу і неділю приїжджав на Оселю помагати. Про приватне своє життя він не говорив багато, хоч був гордий за свою зелену Буковину, був гордий, що походить з патріотичної родини, яка належала до ОУН, а дві його сестри були розстріляні нацистами в Бабіному Ярі в Києві. Покійний дуже любив Оселю Ольжича, її красу й тему про її розбудову не було кінця.

Під час поминок присутні й друзі згадали про знайомство з інж. О. Суховерським. Володимир Різник говорив про відданість покійного Мілька організації ОУН і ОДВУ. Роман Шраменко подав короткий життєпис. Д-р Марія Балтирович знала Мілька ще із шкільної лавки в Чернівцях і була вдячна, що він допоміг їй фінансово закінчити студії в університеті у ЗСА. Ліда Белендук, яка мала нагоду зустрічатися з покійним дуже часто, оповіла про останню зустріч і прощання з Мільком на Оселі Ольжича вліті 1991 року, коли він так широко прощався з нею, ніби передчував, що це вже в останній раз. Павлина Різник згадала про моральну й матеріальну підтримку акцій Українського Золотого Хреста, а особливо про його щорічні щедрі датки на Фонд Допомоги Політв'язням в Україні, що їх КОД УЗХ збирав і допомагав політв'язням або їх родинам.

Минулого року ми раділи, що довголітній наш друг Мілько поїхав на свою улюблену Буковину, до Чернівців, щоб не тільки побачити рідних та знайомих і приятелів, що пережили советську неволю, але з думкою, як у теперішній час допомогти своїй вулжій Батьківщині стати на ноги. Були вістки, що він там розпочав підприємство, щоб дати приклад іншим, як переходити на ринкову систему демократичних країн. Але доля не була аж так ласкавою для нього, бо того ж року прийшла вістка, що він раптом помер у Чернівцях і що його поховано на цвинтарі в Сад Горі. Жаль нам було, що ми не могли взяти участі в похороні нашого друга, але бодай могли в сороковий день помолитися за спокій його душі, згадати про його працю й доброту та про його присвяту визвольній боротьбі свого народу.

П. Різник

Невесело...

(Закінчення зі стор. 2)

відчуті в Україні свою зорганізованість, дисциплінованість та впливи у народі, словом — силу. Один із наших видних діячів визвольної боротьби, закликав забути наразі про партії, а Рухові стати єдиною і громадською і політичною організацією, доки держава не встановиться на своєму ґрунті. Більшість здавала собі одним справу з того, що таке з'єднання всіх демократичних визвольних сил проти існуючого далі молоха партократії, немислимо, бо ми, дівавшись демократії, мусимо зачати практикувати її у змаганні багатьох партій і груп за волю. Теоретично — це гарно. Навіть захоплюючий оцей змаг за перемогу найдосконалішого морально і політично.

Але це не в час, коли приходитьсь поборювати так знаменито наоливлену машину партократії. Тільки демократичний моноліт може з надією на успіх ставати на прю з тим монолітом, що має за собою десятиліття досвіду, і який урешті-решт бореться за своє життя. А не забувати теж, що партократи загрожують не тільки в Україні. Вони така ж небезпека і для Росії. Адміралі Чорноморської флотії й інших советських флот, маршали сухопутних військ, диктують не тільки Україні, і клять собі з указів Президента України. У Росії теж. Вони йдуть рука-в-руку і спомагають себе солідарно. З ними не може не рахуватись і Єльцин. Така дійсність. Коли несвідомі цієї дійсності, прочитайте, раджу, статтю капітана Чорноморської флотії М. Мамчака у „Літературній Україні“ з 11-го червня ц. р. Стане ясніше яка небезпека, і як на потребу негайної консолідації усіх визвольних сил: що політиканство і партійництво в тих умовах — прямо протидержавна акція!

На жаль, в Україні далі проходить беззаставне партійне колення на групі і підгрупі, як свідчить хоч би останній розкол в Респуб-

Митрополит...

(Закінчення зі стор. 1)

вважає, що в Україні повинна бути єдина Православна Церква, бо це стане благом для українського народу, для України і також для Православ'я світу. На думку владик Філарета, частина УПЦ, яку очолює Митрополит Володимир, „повинна знайти в собі мужність і повернутися до об'єднаної УПЦ“. Нам треба створити єдину Українську Православну Церкву і двері в нашу Церкву відчинені для архієреїв, і для священників, і для віруючих. І я думаю, що здоровий глузд кожного підкаже, що не треба нам розділятися в цей складний час. Тут треба шукати шляхів примирення і йти дорогою християнського миру. Нехай Господь благословить нас на це добре діло“, — сказав Митрополит Філарет і висловив надію, що це колись станеться і в Україні буде єдина Православна Церква.

ліканської партії.

Готується нова конституція України, прийдуть вибори. Головне завдання дня — до них серйозно готуватись, забути за всі міждугрупові, а головною ідеологією, суперечки; йти під одним знаком, а як мені видиться з Чикаго — якому ім'я Рух! Другий постулат моменту: не зражувати собі нічим колишніх комуністів, які стали в ряди будівничих демократії в Україні. Не можна від них вимагати, щоб вони державно-творчу роботу базували на націоналістичних принципах, як багато з нас бажало б. При слабкій національній свідомості більшості населення України — це було б і так завдання безнадійне, навіть, коли б ці колишні комуністи переродились у таких патріотів! Це було б безвиходним й тому, що, як показує приклад Литви, і Польщі, де національна свідомість на небо вища. Справа не така то проста, бо економіка фактор, чи не вирішальний. Бажати великого можна, але примітивізувати складні політичні питання — не шлях до успіху.

І. Ярославич у Рочестері

У неділю, 31-го травня, рочестерська громада мала нагоду зустрітись з журналісткою Іриною Ярославич з Вашингтону, яка на запрошення місцевого Комітету Допомоги Україні Руху прибула сюди, щоб розказати нам про дев'ятимісячну працю як кореспондента київського Прес-центру Руху.

Відальні школи св. Йосафата зійшлися зацікавлені, а прелегентка, яку представила присутнім голова комітету Марта Шмігель, вільно і невимушено у приступний для усіх форм розказувала про нелегку працю в невідрадних умовах, які тепер панують в Україні, та неймовірних змін, що згодина на годину, з дня на день відбуваються там. Молода, повна ентузіазму і завзята кореспондентка розказувала про події, що змінили історію України, принесли нашому народові самостійну державу.

Вона поділилася з присутніми деякими „позакучливими“ нюансами праці, з якими їй приходилося зустрічатися, головну про інформування закордонних кореспондентів з Європи і Америки про події в Україні, а не тільки в Росії, куди була спрямована і ще тепер є увага більшості кореспондентів.

Перебування Ірини Ярославич у Києві фінансував рочестерський Комітет Допомоги Україні, розуміючи вагу такого завдання. Листи подяки від президії Руху в Києві і залученні листами признання і похвал від іноземних кореспондентів за працю Ірини Ярославич дали нам запоруку, що сприяє мові на цю ціль фонди були правильно використані. На прохання комітету Ірина Ярославич погодилася

повернутися на Україну ще на три місяці, щоб докінчити розпочату працю, особисто бути свідком майбутніх подій, взяти участь у відзначенні першої річниці самостійності України. Голова комітету, висловлюючи вдячність цілої громади, подякувала Ірині Ярославич за вичерпні інформації, ілюстровані прозірками, та вручила чек на суму 3,000 дол. на покриття подорожі і перебування в Києві. З довір'ям, що наша матеріальна і моральна підтримка допоможе наміченій праці І. Ярославич, а рівночасно причиниться до державно-творчого будівництва України, продовжуємо працю на терені Рочестеру.

Найбільш пекучою справою нині, зазначила голова комітету, є творення і утримання українських амбасад в країнах, які визнали самостійну Україну і уже співпрацюють з нею.

Комітет, свідомий цього важливого і пекучого завдання, знову звертається до жертвенної громади Рочестеру з проханням скласти щедрі пожертви на конто в Українській Кредитовій Спільноті, зазначуючи, що це на амбасад. Ірина Ярославич подякувала комітетові і громаді за уможливлення їй працювати кореспондентом в Києві і запевнила, що не підведе наших сподівань і на майбутнє.

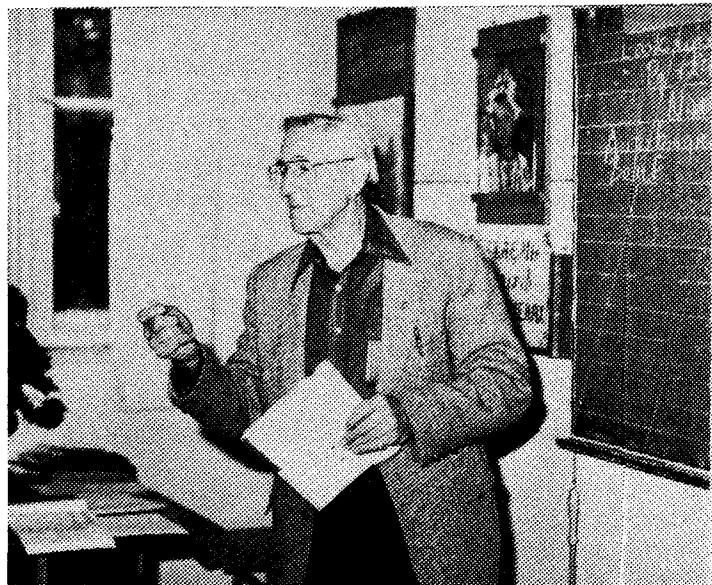
Присутні зверталися до прелегентки із запитаннями, на які вона охоче й вичерпно відповідала, а опісля продовжувалася приязна гутірка.

З побажаннями успіхів попросила голова комітету нашу гостю на дальшу дорогу в Україну.

Марія Крамарчук

„Тенк'ю...“

(Закінчення зі стор. 2)

С. Мусій під час лекції в Калусі.

(Світлиця: В. Ресманюк)

нішу програму. Я вже трохи знаю на цьому, і хотів би, щоб при допомозі нашого Союзу цю справу було поставлено ще ширше. Така, між іншим, і думка в директорів, учителів тутешніх шкіл, з якими я багато говорив.

Як мене прийняли в Калусі? Дуже гарно. Вони знають, хто я є. Кожний день я ходив по школах, фабриках. Я хотів пізнати вас, і хотів би, щоб ви так само найбільше пізнали Америку. Нам треба ще зближуватися, бо ми є один український народ. На зустрічах ми розмовляли про демократію, про те, що до неї треба готуватися, про важливі принципи, закладені в американській системі життя. В тому й про те, як потрібно працювати, рахувати, щоб жити не гірше, а можливо, й ліпше, як в Америці. Я хочу, щоб слухачі мого курсу, усі ви пам'ятали: все, що ми робимо доброго для інших, ми робимо, як для себе.

— Як, ви думаєте, почувалася б людина, яка все своє свідоме життя прожила в Америці, коли б їй довелося зараз жити в Україні?

— Я б дав собі раду. Якби мені довелося жити тут, то вже за яких три місяці люди не пізнали би, чи я українець, чи американець. Я переконаний, що раз кажу, що дав би собі раду. В Україні є велика перспектива. Але, дай вас то не образять, українці тут чомусь думають відразу про щось велике. Моя жодо того філософія така, що з дурнички ми, в Америці, гробимо гроші. А потім гробимо знову роблять гроші. І в Україні я бачу великі для цього можливості. Скажімо, люди — від дитини до старого — люблять або морозиво, люблять піцу, кукурудзу, солодку воду і таке інше. Та ж то — бізнес! І немалий.

Ви маєте, Богу дякувати, з чого все те продукувати. Не знаю, що заважає добре газдувати. Просто ви, очевидно, не завжди добре думаєте, як „зробити“ порядне життя. Адже ті товари, про які я згадав, порівняно тані, але зате дуже добре „йдуть“. Наприклад, „Піцца-гат“ в минулому році зробила в Америці 280 міль. дол.; „МекДоналдс“ також щороку має на цих „дрібницях“ мільйони і мільйони. Москва вже має „МекДоналдс“. Чому би його не повинна мати Україна? Адже заложити невеличкі ресторани, крамнички на кожному, як у нас, кроці, не є така вже велика штука, і їх можна мати в кожному містечку чи селі.

— В цьому році світ відзначив 500-ліття відкриття Америки Колумбом. Чи не почуваетесь ви, Колумбом, що відкрив для себе Україну?

— О, ес! Але таке несподіване порівняння... Так, у тому розумінні, я ним почувуюся. І, відкриваючи для себе Україну, хочу зробити все, від мене залежне, аби це мого відкриття долучилося до відкриття про рідний край в усіх моїх співвітчизників — українців-американців. Я переконаний, що цього прагне кожний люблячий син України в діаспорі. Зрештою, мушу сказати, що мені буде тяжко звідси від'їжджати. Бо я знайшов тут щирі любов, прихильність ваших людей гостинних людей, познайомився з багатьма сім'ями моїх вихованців, зрозумів тут до кінця, як ми усі потрібні нашій спільній Неньці. Відколи Україна звільнилася, Америка, світ цілий вже знає, що є на мапі така незалежна держава! І в цілому світі українці ширше вірять в те, що їх велика й багата потенція Мати підніметься з тьми до сонця. Підніметься, і буде, буде, буде! Ми в діаспорі не забували про Україну ніколи. Не забуваємо про неї нині і будемо пам'ятати завжди. Це кажу вам я — американський українець, народжений в Америці, пенсіонер, член УНСоюзу Степан Мусій. І я переконаний, що моїми устами до вас в цю хвилину промовляє вся українська діаспора в ЗСА.

— Прийміть моє вітання з вашим сімдесятиліттям, яке незабаром відзначите. „Тенк'ю“, як кажуть в Америці за розмову.

УРЯД ДАНІЙ НАКАЗАВ одному з російських дипломатів, що займався діяльністю, „несумісною з його статусом“, залишити країну. Данське міністерство закордонних справ не повідомляє прізвища дипломата-шпигуна, однак відомо, що минулого тижня в Копенгагені було арештовано данця, який передавав таємну інформацію для Росії.

GIFTS FOR HOME LTD.

Служіть потребам України

Замовте ще сьогодні найкращі продуктиві посилки для Ваших рідних в Україні.

„Gifts for Home, Ltd.“ (Подарки для Дому) запевняє задоволення в високій якості поживних продуктів та великого вибору для Ваших рідних.

На складі маємо великий вибір м'яса, сиру, сухі овочі, високоякісні горішки, родзинки, шоколада, домашні до зупи, смачна кава, цукорки та багато інших солодощів.

До вибору маємо три послужки з якісними продуктами які є дбайливо упаковані в середині з українськими надписами та рецептами.

Вишліть сьогодні найкращий дарунок Вашим рідним телефонуючи до:

GIFTS FOR HOME, LTD.
1-312-733-1230
1-800-GIFT-121 (Outside Illinois)
і ми радо вам також вишлемо каталог

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

ЦІНА:	
Том I.	\$95.00
Том II.	\$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платити.....	\$170.00
включно з пересилкою	

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ГОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ. На складі книжки ВСІХ видавничств. Одержити на слідуючий день після телефонічного замовлення.

ПРАЦЯ

WESTCHESTER COUPLE
seeks woman for
child care
(914) 967-9402

Пошукуємо ЖІНКУ

до домашньої праці — варення
конечне. 2 дорослі особи.

тел. 1-215-377-5824

ПОШУКУЮ
жінку
до опіки тримісячній дитині
(914) 967-9402

Іван Кедрин

У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА,
СИМПОЗИ, РЕЦЕНЗІЇ
Стор. 542. ціна \$20.00 з пересилкою.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язують 7% стейтського податку.

• SERVICE •

ЯКЩО ВИ НА ПЕНСІЇ

або маєте медикер, то ви можете отримати будь-яке медичне обладнання.

Все безкоштовно!

Телефонуйте за інформаціями

(718) 252-5936
REGINA MEDICAL
SUPPLIES, INC.
1670 East 55th Street
Brooklyn, N.Y. 11234

• НА ПРОДАЖ •

для України.

Церковна парча, добре складена, готовий церковний одяг (ризи), або на яри. По взорі проху писати або телефонувати:

AMERICAN CHURCH SUPPLY
41 W. 69th Street
St. Charles, IL 60175

Ми говоримо тільки по-англійськи.

ДІМ

НА ПРОДАЖ АБО ДО
ВІНЯЙМУ
Lexington, N.Y. 10хв. до Гантеру
(908) 458-3089

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКСІ, БРООКЛІНІ, НЬЮ-ЙОРКУ і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙПРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд

Брукліні, перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брукліні, св. Духа в Гемптонбургу та інших

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР